

at burde gaae ind derpaa, men har i denne Henseende holdt sig til Lovudkastet. Det maa mærkes, at, naar Noget paatager sig stadig Tjeneste ved den staaende Hær i 8 Aar, saa er det ved en frivillig Overenskomst, for de Fordeles Skuld, som han derved opnaar. Han bliver ordentligviis ansat som Underofficer, naar han saaledes tjener længere, end han egentlig skulde, og han faaer ogsaa gjerne en Stillingssum foruden de andre Fordele, han kan have deraf. Han faaer altsaa virkelig Valuta for den længere stadige Tjeneste ved den staaende Hær, og dette synes mig at medføre, at der ikke er nogen overveiende Ret eller Billighed, der taler for, at han skulde være fri for Tjeneste i Borgervæbningen. Denne vilde derimod paa den anden Side tabe al Nytte af et saadant Individ, paa Grund af den frivillige Overenskomst, han havde indgaaet. Det, at han havde gjort 8 Aars stadig Tjeneste i den staaende Hær, kom jo ikke Borgervæbningen til nogen Nytte, og det syntes altsaa virkelig naturligt, at han burde forrette sin Tjeneste her. Man har ogsaa fundet det saameget mere betænkeligt at give Slip paa saadanne Individuer, fordi de maae antages just at være istand til at være Borgervæbningen til megen Gavn. For en stor Deel ville nemlig disse Individuer, som jeg alt har berørt, have tjent i Armeen som Underofficerer og maae derfor anses for godt fittede til at indtræde i Borgervæbningen som Underofficerer eller Officerer, hvortil Borgervæbningen ofte kunde været meget trængende.

Ordføreren: Den høitærede Formand i Udvalget har allerede saa udførligt forsvaret Udvalgets Indstillingspunkter, saa at der kun bliver Lidet for mig at tilføie. Det er saaledes kun 3 Hovedpunkter, hvorved jeg skal opholde mig.

Det første er, forsaauidt den høitærede Justitsminister har frygtet for, at den mindre Tilgang til Borgervæbningen, der efter Udvalgets Forslag vil blive for Fremtiden, skulde være betænkelig. Med Hensyn hertil, skal jeg tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at den store Afgang maa det vist antages, at der senere fuldkommen kan raades Bod paa, ved at Undtagelserne for Fremtiden ophøre

ved Friløbsmand og ved den store Mængde af Forstærkningsmand andetstedsfra, som altid ville opholde sig her som Haandværkere og Arbeidere. Jeg mener, at den betydelige Tilgang, Borgervæbningen paa denne Maade vil faae, tilstrækkeligt vil kunne dække den Afgang, der mulig kan finde Sted, naar Udvalgets Forslag bliver taget til Følge, ihvorvel det jo rigtig nok er Noget, der egentlig først vil vise sig, naar den nye Plan til Armeens Organisation foreligger.

Forsaauidt dernæst den høitærede Justitsminister udhævede, hvad der tidligere af mig er berørt, at Borgervæbningspligten maa anses som en communal Byrde, der er uafhængig af Børnepligtsbyrden, og at den Omstandighed, at Børnepligten er begrændset indenfor en vis Tid, ikke kan drage til Følge, med Hensyn til Pligten til at indtræde i Borgervæbningen, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at Tjenesten i Borgervæbningen virkelig ikke er en saa meget ringere Byrde end Tjenesten i Armeen, som det ved første Blik maaskee kunde synes; thi for det første skulle jo efter Regeringens Forslag de Bedkommende være pligtige til at tjene en meget længere Række af Aar i Borgervæbningen end i Armeen, men derhos er ogsaa Tjenesten i Borgervæbningen, som jeg alt tidligere har bemærket, af ganske anden Stadighed end i Armeen, og Bedkommende ere dernæst pligtige til selv at bekoste deres Uniformering og faae ikke een Skilling i Gehalt.

Med Hensyn til den af Udvalget foreslaaede Modification skal jeg give mig den Frihed at bemærke, at Grunden til, at vi have meent, at Tjenestetiden for de Ikke-Børnepligtige burde ansættes til det 45de Aar, var, for at lade det forblive ved de hidtil bestaaende Regler, idet de Grunde, der talte for Fritagelse for dem, der havde været udfreyne til den staaende Hær, ikke vare tilstede her. Vi meente derfor, at det her burde forblive ved hvad det var efter Regeringens Udcast, at Bedkommende skulde være pligtige til at tjene til det 45de Aar, og den egentlige Grund til Modificationen var, at vi ønskede derved at raade Bod paa, hvad ogsaa den høitærede Formand i Udvalget har bemærket, den store pludselige Afgang, som